

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE p 15045

Celje - skladišče
D-Per

249/1990



5000015075,1

COBISS •

OSREDNJA KNJ. CELJE

IČNE INDUSTRIJE

LIBOJE-CELJE

Liboje, september 1990, Leto 33 — številka 1



keramik

Ob 175-letnici obstoja
vsem generacijam, ki so
delale in delajo ter bodočim,
želimo dobre delovne in
poslovne rezultate!



Praznovanje 175-letnice je za tovarno izjemen dogodek. Malo je podjetij v Sloveniji in tudi v svetu, ki se lahko ponašajo s tako častitljivo obletnico. Začetki tovarne segajo v leto, ko je Napoleon doživel dokončen poraz v Waterlooju in je po Angliji zapeljal prvi vlak po svetu. Pri nas je takrat še pesnikoval Vodnik, Prešern in Slomšek pa sta hodila v latinske šole, kot so takrat imenovali gimnazijo. Hmelj, po katerem je danes znana Savinjska dolina, so začeli gojiti pri nas šele takrat, ko je vaša tovarna že srečala Abrahama. Takšna tradicija je prav gotovo največji dokaz zato, da so ljudje, ki so delali v tovarni, vedeli kaj hočejo. Hoteli so tisto, kar je za normalne ljudi vsakdanje. Hoteli so biti boljši in cenejši od drugih. Vedeli so, da je samo to pot do uspeha, do vsakdanjega kruha in včasih tudi kaj več. Sožitje so našli pridni, marljivi in skromni ljudje, s tistimi, ki so videli v svet, ki so vedeli, kaj želijo drugod in niso bili zadovoljni s povprečjem. S svojimi idejami so

lahko postavili v bok najbolj domiselnim. S svojim prefinjenim okusom so ustregli najzahtevnejšim. Kot je bila nekoč naveda so znali spojiti roke z duhom. Svojim izdelkom so dali poleg vsakdanje uporabnosti tudi estetski videz, umetniški izgled, ki ni zadovoljil samo telo, ampak je bogatil tudi duha.

Poleg lepih trenutkov je tovarna doživljala tudi krize. Vedno doslej ste našli rešitev in za dežjem je posijalo sonce. Značilno je bilo, da ste delavci v libojski keramični tovarni vztrajali tudi takrat, ko je bilo obupno. Libočani ste bili kot Japonci. V svoji tovarni ste našli življenjsko zaposlitev. Če je dajal tovarna premalo, ste si pridelali še nekaj na svojih hribovitih kočarijah. Pri vsem tem trdem delu pa Libočani niste nikdar pozabili na kulturo. Ne samo lepi izdelki v tovarni, ampak tudi ljubiteljska kultura je bila vedno značilnost vašega kraja. Pri vas sta se vedno našla čas in volja za godbo, za petje, ali za

vaje, ko ste pripravljali kakšno igrico ali proslavo.

Tudi sedanji čas Keramični tovarni v Libojah ni naklonjen. Praznovanje izjemnega jubileja bo skromno. Saj pametni ljudje vendar ne zganjajo pompa s praznovanjem takrat, ko so v stiski, ampak stisnejo zobe in zavijajo rokave. Upam, da vam bo uspelo tudi tokrat dočakati sonce, da boste dobili ideje kako izdelati izdelke, s katerimi boste ustvarili dovolj "za vsakdanji kruh", da se bodo vaši izdelki še naprej smejali s polic trgovin širom sveta in ne samo z vitrin v številnih muzejih nekdanje Avstroogrske.

Ob vašem izjemnem prazniku vam izrekam najlepše čestitke in želje.

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC
Milan Dobnik

Ob vašem izjemnem prazniku vam izrekam najlepše čestitke in želje.

Časi za gospodarstvo so težki, a tudi v teh časih so obletnice, ob katerih se spomnimo prijetnih dogodkov, ki jih je v našem gospodarskem vsakdanu vse manj. Takšna obletnica je tudi 175. obletnica izdelovanja keramike v Libojah. V Libojah je izdelovanje keramike že tradicija, saj je mnogo naših prednikov pomagalo zgraditi ime tega podjetja, ki je v vsej svoji dolgi zgodovini počasi, a vztrajno zraslo v srednje veliko podjetje. Prilagodljivost libojskih keramikov je zelo velika. Po vojni je pravladovala masovna proizvodnja, predvsem krožniki in sklede, kasneje so asortiman dopolnili s sanitarno keramiko in ploščicami. V današnjem času pa smo se popolnoma prilagodili zahtevam tujega trga. Tako po asortimanu kot po kvaliteti. Značilnost podjetja je širok asortiman, ki ima negativne posledice pri organizaciji proizvodnega procesa, vendar smo prav zaradi tega v prednosti pred specializiranimi proizvajalci.

Trenutna orientacija podjetja je izvoz keramike na tuja tržišča. Na ta korak smo se pripravili, izkoristiti moramo priložnosti in sprejeti izziv. Kot že ničkolikokrat v zgodovini se bodo libojski keramiki prilagodili novim pogojem in znova dokazali umetnost izdelovanja keramičnih izdelkov.

Ob praznovanju zadnje obletnice je minilo pet let. V tem času se je proizvodnja keramičnih izdelkov gibala od 2.923 ton v letu 1985 do 3.202 ton v letu 1989, kar predstavlja maksimalno proizvodnjo pri obstoječih proizvodnih kapacitetah. Glede na tržno situacijo pa bo treba proizvajati manj, vendar z večjo stopnjo obdelave. V skladu z razvojem tehnologije bo treba spremeniti tehnološke potopke.

PROIZVODNJA V TONAH:

Leto	Keramika	Grafit	KIL
1985	2.923	510	3.433
1986	2.984	517	3.502
1987	3.067	476	3.544
1988	2.908	409	3.317
1989	3.202	295	3.497
1990 (6 mesecev)	1.381	94	1.474

Že zadnjih pet let smo bili orientirani na tuja tržišča, tako da je proizvodnja pretežno proizvajala po naročilu. Tako je tudi prodaja sledila proizvodnji. Vrednostno razmerje med izvozom in domačim trgom je bilo 42 : 58, vendar se to razmerje sunkovito spreminja. V zadnjem mesecu znaša 77 : 23. To kaže na veliko prilagodljivost trenutni gospodarski situaciji. Zaposlenost se je v letih 1985 – 1989 povečevala, v letošnjem letu pa je občutno padla. Na to je v tej situaciji vplivalo več dejavnikov, kot so: nezaposlovanje novih delavcev in množičen odhod delavcev v pokoj. Trenutno je zaposlenih 541 delavec.

Z načrtovanim izobraževanjem keramikov smo si v zadnjih letih začeli ustvarjati solidno kadrovske osnovo za nadaljnji razvoj podjetja. V današnjem času so potrebni kadri, ki se zavedajo, da je njihov osebni razvoj osnova za razvoj podjetja. Poslovanje podjetja je sledilo gospodarskim težavam, ki so naraščale iz leta v leto, poslovni učinki pa so se manjšali. Zaradi zmanjšanja akumulacije smo lahko vse manj vlagali v posodobitev proizvodnega procesa. Investicije smo pokrivali predvsem z lastnimi sredstvi.

Večje investicije v letih 1985 – 1990:

- 1985 – preureditev kotlarne in ogrevanja
- prenova strehe nad grafitom
- skladišče vnetljivih snovi
- 1986 – postavitve peči št. 1
- tlak pred vzdrževalnimi delavnicami
- 1987 – brizgalne kabine
- sušilnica za grafitne lonce
- uvajanje osebnih računalnikov
- 1988 – priključitev na zemeljski plin
- trgovina v Mariboru
- stroja za izdelavo keramičnih izdelkov
- 1989 – filter stiskalnice
- laboratorijska peč
- 1990 – stroj za dekoriranje lončkov

Letošnje leto je najtežje v zadnjem petletnem obdobju. Spremembe bodo občutne, vendar se moramo zavedati, da je izhod iz krize mogoč, če živimo s krizo. Z drugimi besedami: veliko bo treba odrekanja, veliko prilagodljivosti, discipline in zaupanja v sebe. Verjeti moramo, da smo sposobni skupno pripeljati podjetje iz krize, in to tudi storiti. Libojski keramik se v vsej svoji zgodovini ni predal, borb za boljši jutri je navajen, zato se ni bati, da tega bremena ne bi zmoget.

Roman Virant

Tržne in prodajne možnosti na domačem trgu!

Tržne in prodajne možnosti na domačem trgu so zelo minimalne, saj se je prodaja povsem "ustavila", in lahko trdimo, da v 20-letni praksi takšne situacije še ni bilo. S pričetkom "srbske blokade" v začetku meseca novembra se je le-ta iz meseca v mesec še poglobljala (razen petih trgovskih organizacij v Vojvodini), vendar smo kljub temu dobro prodajali na ostalem jugoslovanskem trgu, t.j. v Hrvaški, BiH in predvsem v Sloveniji, vse do sredine meseca marca.

Po tem obdobju pa je prodaja čedalje bolj nazadovala, predvsem zaradi finančne nezmožnosti nakupa trgovskih organizacij, ki našega blaga sicer nimajo veliko na izbiro, vendar tudi kupcev nimajo.

Navajam eno izmed pisem naših kupcev: Spoštovani!

Izkoriščamo priliko, da vas obvestimo o izredno težki situaciji pri prodaji blaga na našem področju delovanja, ki grozi, v kolikor se bo nadaljevala, z velikimi posledicami za vse udeležence v reproverigi. Po večmesečnem nazadovanju se je ta mesec prodaja blaga v naši poslovalnici popolnoma ustavila, ker maloprodajne organizacije nimajo možnosti za nabavo. Celo to vedno več je zahtev za vračilo že prevzete blaga, ker ga v daljšem časovnem obdobju niso mogli prodati. Zaradi rešitve takega stanja smo naredili vse, kar je bilo v naši moči, vendar pričakovanih rezultatov v prodaji ni. Glede na navedeno situacijo vas prosimo, da proučite možnosti in interese za znižanje cen in za spremembe valutnega roka. Pri tem vas želimo še enkrat opozoriti na resnost pri reševanju zahtev v prodaji in ev. posledice tega.

V prepričanju, da boste naš predlog proučili, vas tovariško pozdravljamo!
(Konec pisma.)

Zaradi navedene situacije vidim edino rešitev v izvozu.

Referent prodaje na dom. trgu
Angelca Novak

Izobraževanje

V zadnjem petletnem obdobju smo v našem podjetju naredili prvi korak za usposabljanje ustreznih kadrov ob delu za našo dejavnost – to je keramik. Z Delavsko univerzo Žalec smo leta 1987 organizirali izobraževanje ob delu za smer keramik – IV. stopnja, saj iz rednega šolanja dobimo zelo malo kadra. Šola je v Rušah, zato ni velika zanimanja zanj.

Blagovna znamka

V letu 1990 smo uspeli zaščititi našo blagovno znamko, ki nam zagotavlja sodno varstvo pred morebitnimi nedovoljenimi izkoriščanji našega dizajna in tehnologije. Vsak pri nas proizveden izdelek, ki ima vtisnjen znak KIL je pod to zaščito. Zaščitni znak oz. blagovna znamka, ki je pri patentnem zavodu zaščiten, bomo v bodoče koristili na vseh dokumentih.



Šolanje ob delu je tako na IV. stopnji – uspešno končalo 9 delavcev, 3 od njih pa šolanje nadaljujejo na V. stopnji, to je za keramijskega tehnika. Ob delu je v letošnjem letu končal srednje lesarsko šolo en delavec, izredno pa se izobražujejo še: dva delavca na Srednji keramijski šoli v Rušah, trije na Srednji ekonomski šoli, eden na Srednji komercialni šoli, dva na poklicni kovinarski šoli, eden na strojni tehnični, eden na strojni tehnični – delovodski, eden na srednji oblikovni šoli, trije delavci na Ekonomski-poslovni fakulteti – I. stopnja, dva na Ekonomski-poslovni fakulteti – II. stopnja, VTS Maribor – I. stopnjo obiskujeta 2 delavca in eden Višjo šolo za organizacijo dela v Kranju. S takšnim izobraževanjem želimo vsaj malo izboljšati našo kadrovsko strukturo, ki nas v sedanjih zaostrenih gospodarskih razmerah močno obremenjuje. Glede na opise del in nalog je potreba po nekvalificiranih delavcih podana le za 51 delavcev (dejansko zaposlenih pa je preko 290), vsi ostali pa bi morali izpolnjevati pogoje kvalificiranih (IV. stopnja) ali polkvalificiranih (II. stopnja zahtevnosti).

Že nekaj let je bila na raznih sestankih obravnavana kadrovska struktura zaposlenih v našem podjetju in podane zahteve, da se zaposlenim omogoči izobraževanje za pridobitev ustrezne izobrazbe. Iz analize kadrov je razbrati, da je največje odstopanje pri delavcih, kjer se zahteva II. ali IV. stopnja zahtevnosti, saj so na teh delih in nalogah zaposleni delavci, ki imajo končano le osnovno šolo ali pa še te ne. Zato je koordinacijski odbor sprejel sklep, da skupaj z Delavsko univerzo Žalec izvede izobraževalni program "pomozni keramijski delavec" – stopnja zahtevnosti II. Trenutno ugodno ocenjujemo odziv zaposlenih na razpis za vpis v program, ki se bo izvajal v KIL. Prijavilo se je okoli 40 delavcev. To kaže na željo po pridobivanju znanja, s tem pa je izkazana tudi pripadnost kolektivu in zavest, da se z znanjem dosega boljše rezultati dela.

Nekateri delavci so pri študiju ob delu bolj uspešni, drugi manj, mislimo pa, da je pomembno le to, da ga končajo. Res je tudi, da vsi delavci, ki končajo redno ali ob delu kakršnokoli šolo, niso takoj ustrezno zaposleni, je pa v interesu podjetja, da jih čimprej ustrezno zaposli, kolikor nam seveda trenutna situacija to dopušča.

V izobraževanje delavcev spada tudi obiskovanje raznih tečajev, seminarjev in simpozijev. Zaradi običajno zelo visokih stroškov takšnega izobraževanja se odločamo le za nujne seminarje oz. tečaje, čeprav se lahko obisk kakšnega strokovnega seminarja zelo obrestuje, sploh v današnjih časih, ko se zakonodaja na področju dela in poslovanja dnevno spreminja. Vsi novozaposleni delavci so opravili uvajalni seminar, redno so bili opravljeni obnovitveni tečaji za varilce, elektrinarje, varstvo pri delu za zaposlene delavce, tečaji za varno pri obratovanju in vzdrževanju naprav za zemeljski plin. Nekaj delavcev je obiskovalo še tečaj nemškega jezika, največ delavcev pa se je udeležilo le eno ali dvodnevni seminarjev.

Če pogledamo še redno izobraževanje naših študentov, ga je od leta 1986 končalo dvanajst keramikov, osem keramijskih tehnikov, kemijski tehnik, ekonomski tehnik, upravno-administrativni tehnik, dva diplomirana inženirja kemijske tehnologije in strojni inženir.

Gospodarska kriza in prehod na tržno gospodarstvo, ko dobimo na trgu plačano le tisto delo, ki nam ga trg prizna, nas bosta prisilila, da bomo zaposlovali le ustrezno usposobljen kader, zaposlene delavce pa čimveč vključevali v vse oblike izobraževanja in tako pridobili kader, ki se je sposoben hitro prekvalificirati za opravljanje raznih del.

Vsem, ki so se že in ki se še bodo odločili za študij ob delu, želimo veliko učnih uspehov in da bi vsi uspešno končali svoje šolanje.

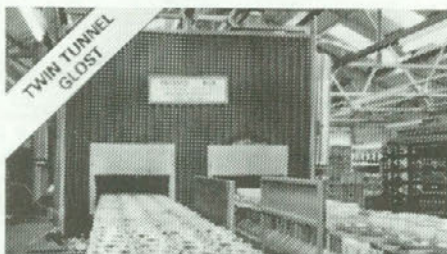
Kadrovsko-splošna služba

Pregled razvoja keramike v KIL v zadnjih petih letih

Predno prikažemo razvoj keramike v zadnjih petih letih v naši tovarni, najprej nekaj besed o vrstah le-te. V svetu poznamo veliko vrst keramike, ki se deli glede na vrednost poroznosti:

- porcelan: poroznost je manj kot 0,5 %
- kamenina: sem spadajo izdelki, ki imajo manj kot 5 % poroznosti
- lončevina: izdelki s poroznostjo več kot 5 %.

V to zadnjo skupino spada tudi naša keramika, ki ima približno 12 % poroznosti. Čeprav razvoj v svetu teži k vedno manj poroznim izdelkom, pa naša tovarna ohranja staro tradicijo, vendar z večjimi izboljšavami mase, novimi oblikami in glazurami. V zadnjih letih smo prešli s temnejše črepinje na skoraj belo, pri tem pa smo tudi izboljšali trdnost in razteznostni koeficient. Opustili smo tudi proizvodnjo mehke mase, saj nam je le-ta povzročala več težav, poleg tega pa se je tudi spremenila sama tehnologija oblikovanja surovih izdelkov.



večjega števila novih glazur. Poleg barvnih nians smo razvili tudi nove tipe glazur in se s tem skoraj povsem približali trendom na svetovnem trgu, kar je tudi pripomoglo k povečanju izvoza. Tudi v tehnologiji glaziranja so bile uvedene spremembe, predvsem z uvedbo brizgalnih linij BEFRAG za brizganje krožnikov, skled in jušnikov in drugačnega načina ročnega glaziranja. S tem se je kvaliteta glaziranih izdelkov povečala in danes si skoraj ne moremo predstavljati normalnega poteka dela v loščilnici brez brizgalnih linij. Prav tako je novost tudi večbarvni tisk lončkov s pomočjo sitotisk stroja MALKIN in uporaba termoplastičnih barv, ki jih rabimo za ta stroj.

To so le nekatere večje spremembe, ki so bile uvedene v zadnjih letih. Naši načrti in želje za prihodnost pa so precej večje:

- delna uvedba manj porozne keramike (kamenine)
- izdelava krožnikov s stiskanjem suhe mase
- dekoriranje z odlepki na surovo glazuro
- poskusno mono žganje
- uvedba sodobnejših mlevnih materialov.

S temi spremembami bi se vsaj delno približali sodobni tehnologiji, ki je v svetu izredno napredovala. Seveda pa je to povezano z velikimi stroški in z veliko dela, ki bo potrebno, da ujamemo korak s svetom.

Iva Kač, Romana Kostreva

Ludvik Schütz, ustanovitelj Keramične tovarne v Libojah, njegovo poreklo in predniki na Češkem in Moravskem

V septembru 1989, v času moje pripravniške službe v Ljubljani in v Celju, sem imel priložnost obiskati Keramično industrijo v Libojah.

Za to se moram zahvaliti prijaznosti doktorice Danice Homanove, upravnice Zdravstvenega centra v Celju.

V tovarni me je sprejela gospa Majda Oblak, voditeljica kadrovske službe, in mi omogočila ogled celotnega tovarniškega objekta. Na ta način sem spoznal, kako nastane keramični izdelek.

Med ogledom tovarne sem se pogovarjal z delavci in se silno razveselil, ker skoraj vsi poznajo zgodovino svoje tovarne in ime ustanovitelja Ludvika Schütza, kar je zame še posebej dragoceno.

Glede na to, da se je Ludvik Schütz rodil na Moravskem v Čehoslovaški in da pripada k mojim prednikom, si dovolim napisati nekoliko dejstev o rodu Schütz za libojski Keramik.

Rod Schützev je češki rod papirničarjev, s poreklom iz mesta Frydlant v severni Češki. Začetnik rodu naj bi bil Gabriel Schütz. Njegovo ime je zapisano v arhivu iz leta 1651.

Leta 1643 se je zakonskemu paru Gabrielu in Mariji Schütz rodil sin Hanuš.

Takoj po tridesetletni vojni je živel v Frydlantu skupaj devet družin Schütz. Večinoma so bili tkalci sukna, zanimivo pa je, da so se ukvarjali tudi z lončarstvom. Eden izmed treh sinov Hanuša Schütza, Tobiáš Pavel, rojen 1680, je bil od leta 1709 papirničar v eni od najstarejših papirnic v Frydlantu in ga smemo imenovati ustanovitelja dvestoletne papirniške tradicije rodu Schütz.

Iz rodu papirničarjev izhaja tudi rod Ludvika Schütza, ustanovitelja libojske keramične tovarne.

Rodil se je kot drugorojeni sin Karla Schütza 25. aprila 1828 v Zářečf (Hinterwasser), nedaleč od mesta Svitavy. Njegov oče je bil v tem času zelo uspešen papirničar v Zářečf in Podlesf (tam je leta 1820 zgradil novo papirnico).

S svojo ženo Františko, hčerko mlinarja, je imel štiri sinove: Karla, Ludvika, Hermana in Arnolda.

Sin Karel je umrl kot desetletni deček, Herman pa kot enoinpolletno dete.

Oče Karel je bil zelo uspešen proizvajalec papirja, tako v svoji kot v očetovi papirnici. Bil je tudi spreten trgovec, zato se je odločil, da kupi tovarno, ki je proizvajala



Konec leta 1988 smo začeli s proizvodnjo lončkov na novi liniji in sušilnici (proizvajalec SERVICE ENGINEERES LIMITED STOCK-ON-TRENT). To je ena modernejših linij, s katero smo dobili za polovico večje zmogljivosti pri proizvodnji lončkov in jušnikov. V yseh. teh letih pa so se izboljševali stroji in postopki del v celotni proizvodnji mase in surovih izdelkov.

Veliko večji napredek je bil storjen za področju glazur. Ker se je paleta barvnih nians glazur na tujem tržišču izredno povečala, se je povečal tudi izbor osnovnih materialov, kar nam je omogočilo razvoj

nekaj čisto drugega, to je bila tovarna keramika v Olomoucu na Moravskem.

To tovarno je ustanovil lončarski mojster Selb leta 1852. Ker ni uspevala, jo je prodal Karlu Schützu. Le-ta je tovarno najprej razširil. V njej je najprej proizvajal običajne izdelke: belo keramično posodo, okrašeno s progastimi ornamentami, rjavo kuhinjsko posodo in ročno izdelane ploščice. Dve prekrasni keramični peči sta ohranjeni v gradu Křtiny.

Karel Schütz je pravzaprav gradil tovarno za svoja sinova Ludvika in Arnolda, ki sta postala nova lastnika tovarne, imenovane Gebrüder Schütz.

Tovarna se je uspešno razvijala. Ker je bila za proizvodnjo potrebna boljša glina, sta brata Schütz kupila rudnik glin v Blšanih severovzhodno od Prage, dovažali pa so jo tudi iz Liboj na južnem Štajerskem.

Arnold je študiral na univerzah v Pragi in na Dunaju in je postal doktor prava. Brat Ludvik je bil zelo dober kemik, vendar ni znano, kje se je izobraževal. Svoje znanje je vlagal v uspešno proizvodnjo keramičnih izdelkov v Olomoucu, kasneje pa tudi v tovarno, ki sta jo z bratom zgradila v Kasazah leta 1870.

Povpraševanje po izdelkih je bilo tako veliko, da je bilo potrebno v Olomoucu zgraditi še eno tovarniško zgradbo. Poleg tega sta brata Schütz zgradila lep umetniški atelje na Dunaju, kjer je na osnovi predlogov umetnikov iz vrst profesorjev vznikla umetniškoinudstrijska šola, zgrad-

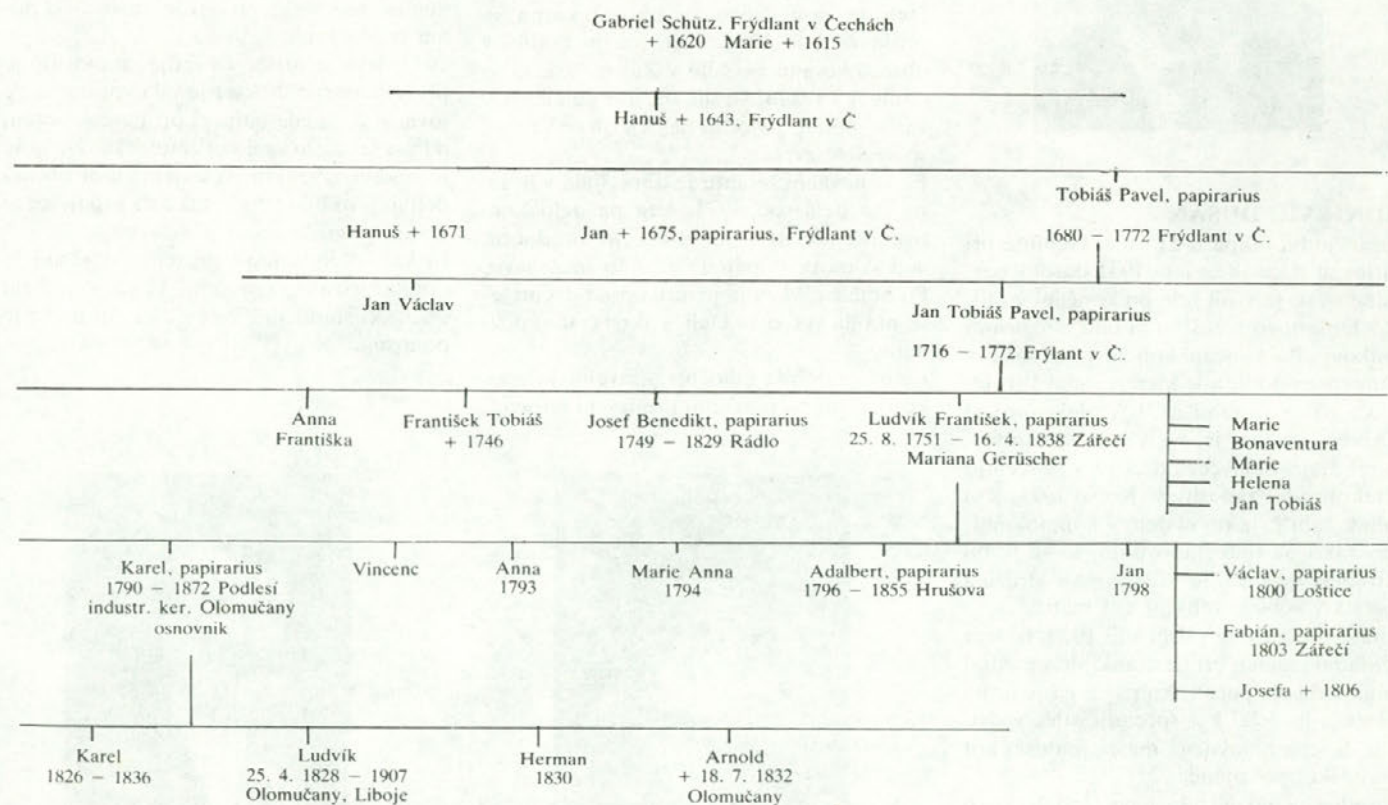


jeni pa so bili tudi projekti in modeli za tovarno v Olomoucu in v Libojah.

Ustanovitelj tovarne, oče Ludvika in Arnolda, je umrl leta 1872. Leta 1890 je bilo družinsko imetje razdeljeno med oba bra-

ta. Ludvik je dobil tovarno v Libojah, rudnik v Blšanih in dunajski atelje.

Arnold je dobil tovarno v Olomoucu, ki je še nadalje ostala firma Gebrüder Schütz.



Doktor Arnold Schütz je bil spoštovan prebivalec Olomouca, župan mesta. Tovarno za proizvodnjo keramike je leta 1898 predal svojemu zetu Viljemu Julinku. Ta je moral že leta 1901 zaradi finančnih vzrokov deliti lastništvo. Solastnika sta postala Alfred Basche in Emil Mandl, leta 1904 pa še Oskar Basche, ki je kasneje postal lastnik cele tovarne.

Proizvodnja keramike se novemu lastniku ni izplačala, zato je bila leta 1909 zaustavljena.

V tovarni so izdelovali šamotne izdelke, bele ploščice, predvsem pa obdelovali glino, kar delajo še danes.

V resnici je lepšo usodo doživela tovarna v Libojah, ki jo je Ludvik vodil od ustanovitve do svoje smrti 1907, keramika pa v njej nastaja še danes.

Leta 1990 bo tovarna proslavila 120-letnico tovarne v Kasazah in 175-letnico keramične industrije v Libojah.

Ob dveh tako visokih obletnicah izdelovanja krasne, fine, predvsem pa uporabne keramike, narejene za uporabo in v radost nas vseh, si dovoljujem, da prvi čestitam vsem delavcem v Keramični industriji Liboje.

K tej čestitki dodajam še skromni dodatek o češkem rodu bratov Ludvika in Arnolda Schütza, ustanoviteljev keramične tovarne v Libojah.

MUDR Miroslav Kučera
252 26 Třebotov 236
Češkoslovensko

Upokojili so se



VIDNJEVIČ DUŠAN

Dušan je bil doma iz Gornje Trebinje pri Karlovcu. Oče je že leta 1941 odšel v partizane in se je vrnil šele po končani vojni, zato Dušanovo otroštvo ni bilo z rožicami postlano. Po končani šoli se je zaposlil v gradbenem podjetju, kjer je delal štiri leta, ko pa se je vrnil iz JLA, dela zanj ni bilo več. Izvedel je, da v rudniku Liboje potrebujejo delavce, odšel je v Slovenijo in takoj našel zaposlitev. Ko so 1971. leta rudnik zaprli, je dobil delo v kamnolomu, prav tako pa tudi stanovanje, ki ga je bil potreben, saj se je štiričlanska družina stiskala v sobici, veliki 4 x 4 metre.

V naše podjetje je prišel leta 1979, tri leta razkladal izdelke pri nastranki in opravljal druga dela pri pečeh, ko pa se ga je lotila bolezen, je delal kot spremljevalec v dvigalu. S tega delovnega mesta je odšel kot invalidski upokojenec.

V podjetju mu je bilo lepo, sodelavci so bili dobri, zato želi vsem nam, da še naprej dobro gospodarimo.



GOLAVŠEK ANGELA

Deli je domačinka, v našo tovarno je prišla že leta 1956. Dve leti je hodila v obrtno keramično šolo v Žalcu. Vsi, ki so hodili v to šolo, so do 10. ure delali v tovarni, potem pa odšli peš v Žalec. Vračali so se šele zvečer.

Po končanem šolanju je opravljala v livarni vsa dela, od 1977. leta pa delo kontrolorke. Včasih je bila celo predobra, vedno pa pripravljena za šalo in zabavo. Po boleznih, ki se je je lotila pred dvema leti, ni bila več tista Deli, kakršno smo poznali.

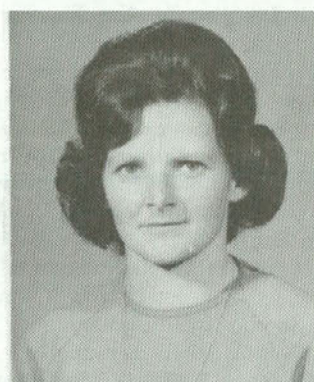
Letos je dobila odločbo o invalidski upokojitvi, mi pa ji želimo predvsem zdravja.



MLINARIČ MARIJANA

Pečnakova Marjanca je prišla v KIL 24. 7. leta 1954. Tri leta je hodila v šolo v Žalec, potem pa je opravljala raznovrstna dela v strugarni, dokler ni marca 1982 pristala v kontroli. Z nikomer se ni kregala, napake drugih je raje sama popravila, če pa je bilo prehujo, se je malo zjokala, pa je bilo zopet vse v redu. Bolniškega staleža ni izkoriščala, vzela si je dopust ali pa koristila proste ure, čeprav bi zaradi bolnih nog morala večkrat počivati na račun bolniške.

Marjana se zahvaljuje vsem, ki so ji izkazali pozornost ob petdesetletnici in ob odhodu iz tovarne, prav tako pa je vsakdo dobrodošel pri njej doma.



KORELC ZINKA

Zinka je bila rojena v Globokem pri Brežicah. Ko je bila stara tri leta, ji je umrla mama, že s sedmimi leti je morala od doma služiti kruh.

1953. leta je prišla v Liboje, stanovala je pri Kopušarjevih, kjer je bila kot doma. V tovarni je delala najprej pri pečeh, potem pa vsa leta v livarni kot retušerka. Na delo je hodila z velikim veseljem, tudi ob nedeljah ji ni bilo težko, tako da sedaj, ko je doma, pogreša svoje sodelavke.

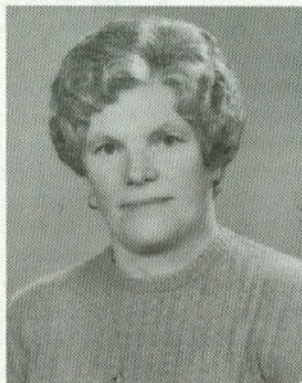
In kaj jo je najbolj presenetilo? Lani je dobila priznanje za delo, ki ga je podelil občinski sindikalni svet Žalec, in na to je ponosna.



ROTAR FANI

Fanika je kot dekle pričela delati v Juteksu v Žalcu. Delo je potekalo v treh izmenah in iz daljne Brnice je vsak dan, v dežju in snegu, pešala do Goveka, kjer je imela spravljeno kolo, nato pa kolesarila do Žalca.

16. 2. 1965 je pričela delati v livarni, kjer je retuširala izdelke. Pred dvema letoma je doživela srčni napad in od tedaj dalje se ne počuti več najbolje, zato se je letos, ko je izpolnila pogoj, upokojila.



MARTINČIČ NADA

Nada je bila doma na kmetiji pri Rogaški Slatini. Bila je to večja družina s štirimi otroki in 1952 sta s sestro odšli od doma iskat delo.

Ko je prišla v naše podjetje, je delala šest let pri peči. Delo je potekalo tako, da je bila prosta vsako sedmo nedeljo, in tista sedma nedelja je bila res pravi Gospodov dan.

Naslednja leta je v strugarni oblikovala in retuširala krožnike, sklede, košarice itd. in končno je prišel dan, ko je po petintridesetih letih in štirih mesecih zapustila našo tovarno in odšla v zaslužen pokoj.

CILENŠEK MATILDA

Tilčka izhaja in knapovske dežele na drugi strani Mrzlice ob Savi. Iz Trbovelj so bili med vojno izgnani v Nemčijo, nato pa so se nastanili v Zabukovici. Ko je končala šolo, je šla delat k zidarjem, tam je bila skupaj z Nado in Martinco iz Poranc.

19. 8. 1955 je dobila delo v Keramični industriji, najprej v šamotnem oddelku, nato pri okroglih in predornih pečeh, na koncu v strugarni. V strugarni je bila dolga leta, tako da je znala delati praktično vse.

Kot vsi, ki so se zadnji čas upokojili, nam je tudi Tilčka pripravila lepo odhodnico z aperitivom, hrano in dobro kapljico. Škoda, da je tedaj nismo slikali, kajti pravi, da nima nobene svoje fotografije.



FELDIN IVICA

Ivica je prišla v Liboje iz Slovenj Gradca. Stanovala je na Nemškem dolu, ki je bil v tistem času res urejeno naselje, sedaj pa so ga žal pustili propasti. 16. 6. 1951 je pričela delati pri pečeh in v loščilnici. Mešala je glazuro. Ker je bila majhna, je morala stati na podstavku, da je dosegla rob čebra. Ker v tovarni ni bilo pitne vode, so jo morali prenašati od Dolenca. Zaradi majhnih otrok je ostala dve leti doma, nakar je dobila pošto naj pride takoj delat, ker jo potrebujejo v livarni. Tako je vlivala razne izdelke vse do upokojitve. Ivica je bila aktivna tudi v delavskem svetu, sindikatu in raznih SIS-ih, sedaj pa kraljuje v svojem vikendnu na vrhu Brnice in želi vsem mladim, da bi, tako kot ona, zdravi dočakali upokojitev.



RUS JOŽE

Jože je bil doma na Žirovskem vrhu in kot vojno siroto so ga kmalu po vojni poslali v Karlove Vare na Češkoslovaškem, kjer se je skupina mladih fantov iz cele Jugoslavije usposabljal in šolal za keramike. Imeli so svoj dom, učitelja in vodjo, en dan so delali, en da pa hodili v šolo. Po treh letih, to je bilo 1940. leta po resoluciji informbiroja, so se vrnili v Jugoslavijo, v tovarno elektroporcelana v Novem Sadu, kjer sta bila tudi Verlič in Kacjan. V Slovenijo oz. v Liboje je prišel 1950. leta s skupino fantov iz Titovega Velesa, Arandelovca, Zaječarja in Zaprešiča, ki so si v naši tovarni pridobili izkušnje in strokovno znanje za izdelavo keramike in porcelana. Tovarna, ki je sedaj v Zaprešiču, bi morala biti v Petrovčah, vendar tedanji

gospodarstveniki in politiki niso pokazali zanimanja za to. V našem podjetju so takrat delali predvsem krožnike, sklede, vrče za vodo in tudi ploščice ter elektroporcelan. Del te proizvodnje se je kasneje preselil v druge tovarne. Po potrebi je Jože delal v raznih oddelkih, bil je tudi žgalec, na koncu pa v razvoju. Dvajset let je bil poveljnik gasilcev in štirikrat je gasil začetne požare.



TKAČ IVAN

Ivan je hodil v šolo za gluho-neme v Ljubljani. V Libojah se je zaposlil 1953. leta v modelarni, kjer je ostal vse do svoje upokojitve letos. Bil je drugi modelar, kasneje pa prvi, ker je bil pri delu vesten in natančen. V začetku se je človek težko kaj menil z njim, ko pa si bil nekaj časa z njim, tako kot njegovi sodelavci, si ga razumel. V tovarni je delala tudi njegova žena Angela. Ko sta si z velikim trudom postavila hišo, jo je premagala bolezen, zato ni mogla uživati sadov svojih žuljev, zato Ivanu želimo predvsem zdravja.

Disciplinski ukrepi

Od izdaje zadnje lanske številke Keramika, je minilo že kar precej časa, zato so disciplinski organi obravnavali kar 43 disciplinskih primerov ter izrekli naslednje ukrepe:

2. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA

— delavcu Slavku VAJNCERLU, zaradi neopravičenih izostankov z dela.

Ker je delavec kršitev storil v času, ko mu je tekla pogojna odložitve izvršitve ukrepa prenehanja delovnega razmerja, mu je disciplinska komisija namesto novega ukrepa izrekla preklic pogojne odložitve že izrečenega ukrepa.

— delavki Dragici DORDEVIČ, zaradi neopravičenih izostankov z dela.

Delavka je neopravičeno izostala z dela več kot sedem delovnih dni, na delo se ni več vrnila, o razlogih svojega izostanka pa ni obvestila podjetja. Sklep je sprejel odbor za kadre.

- delavki Esmi LIPOVŠEK, zaradi neopravičenih izostankov z dela. Delavka je neopravičeno izostala z dela več kot sedem delovnih dni, na delo se ni več vrnila, o razlogih svojega izostanka pa ni obvestila podjetja. Sklep je sprejel odbor za kadre.
- delavcu Robertu PUCIČU, zaradi neopravičenih izostankov z dela. Ker je delavec kršitev storil v času, ko mu je tekla pogojna odložitve izvršitve ukrepa prenehanja delovnega razmerja, mu je disciplinska komisija namesto novega ukrepa izrekla preključ pogojne odložitve že izrečenega ukrepa.
- delavcu Marjanu LIPOVŠKU, zaradi neopravičenih izostankov z dela.
- delavcu Danilu KRAJNCU, zaradi neopravičenih izostankov z dela.
- delavcu Aleksandru BLASUTTU, zaradi neopravičenih izostankov z dela. Vsi trije delavci so z dela izostali več kot sedem delovnih dni, na delo se niso več vrnili, o razlogih svojega izostanka pa niso obvestili podjetja. Sklepe je sprejel odbor za kadre.
- 2. **PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA**, ki se pogojno odloži za dobo 1 leta
 - delavcu Stanku ZEMETU, zaradi neizpolnjevanja delovnih dolžnosti
 - delavcu Milanu VIDEČU, zaradi neopravičenih izostankov z dela
 - delavcu Slobodanu ČIŽIČU, zaradi zapuščenja delovnega mesta in podjetja med delovnim časom
 - delavki Ivici KRAJNC, zaradi poneverjanja uradnih listin, z namenom, da si pridobi višji OD
 - delavcu Robertu PUCIČU, zaradi neopravičenih izostankov z dela
 - delavcu Rafku DOSEDLA, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- 3. **PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA**, ki se pogojno odloži za dobo 6 mesecev
 - delavcu Marjanu LIPOVŠKU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
 - delavcu Antonu BUČEJU, zaradi neopravičenih izostankov z dela
 - delavcu Borisu STAJNKU, zaradi neopravičenih izostankov z dela
 - delavcu Antonu OBREZU, zaradi neopravičenih izostankov z dela
- 4. **PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA**, ki se pogojno odloži za dobo 3 mesecev
 - delavcu Janezu ANCELJU, zaradi uživanja alkoholnih pijač med delovnim časom
 - delavcu Bogdanu PERETU, ker je opravljal delo na svojem delovnem mestu pod vplivom alkohola
 - delavki Marici DRAKŠIČ, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- 5. **DENARNA KAZEN** v višini 5 % povprečnega čistega OD, ustvarjenega v prejšnjih treh mesecih

- delavcu Jožetu ŠUSTERJU, zaradi neopravičenega zapuščenja delovnega mesta in podjetja med delovnim časom
- 6. **JAVNI OPOMIN**
 - delavcu Dragu ZUPANCU, zaradi nevestnega opravljanja delovnih dolžnosti ter predčasnega zapuščenja delovnega mesta
 - delavki Mariji VIDEČ, zaradi povzročanja nereda (prepir) v podjetju
 - delavcu Ivanu LEBRU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
 - delavki Vladki PODVRŠNIK, zaradi neopravičenega izostanka z dela
 - delavki Gordani NIKOLIČ, zaradi neupoštevanja navodil za delo
 - delavki Roziki PAINKRET, zaradi neopravičenega izostanka z dela

Disciplinska komisija je izrekla tudi dva OPOMINA, v devetih primerih je ugotovila, da delavci za očitane kršitve niso odgovorni in jih je zaradi tega oprostila krivde, v treh primerih pa je disciplinski postopek zaradi pomanjkanja dokazov ustavila.

V enem primeru pa disciplinski postopek, zaradi vložene pritožbe, še ni končan. Poleg disciplinskih ukrepov je disciplinska komisija je v desetih primerih delavcem naložila tudi plačilo pavšalne odškodnine.

KSS

50 let industrijskega gasilskega društva

Jubilej industrijske gasilske zveze je povezan s 50-letno tradicijo delovanja gasilskega društva, tako v strokovnem kot v družbenem pomenu.

Prva slovenska gasilska društva na območju občine so bila ustanovljena pred več kot petdesetimi leti. Takratna aktivnost GD je presegla strokovne okvire, saj so bila društva kot posamezniki pomembni dejavniki pri spodbujanju narodne zavesti.

Tudi kasneje so bila GD v središču narodnih gibanj, dala so svoj prispevek tudi v času NOB. Po vojni je bila dejavnost GD vpeta v gospodarski razvoj. Svojo obliko je našla v delovnih organizacijah. Tudi v KIL.

Naše društvo, močno motivirano z bogato tradicijo, je postopoma uvajalo novo tradicijo in nove programe, sodobna načela varovanja osebnega in družbenega premoženja, da bi čimbolj prispevalo k samozaščitnemu osveščanju prebivalstva.

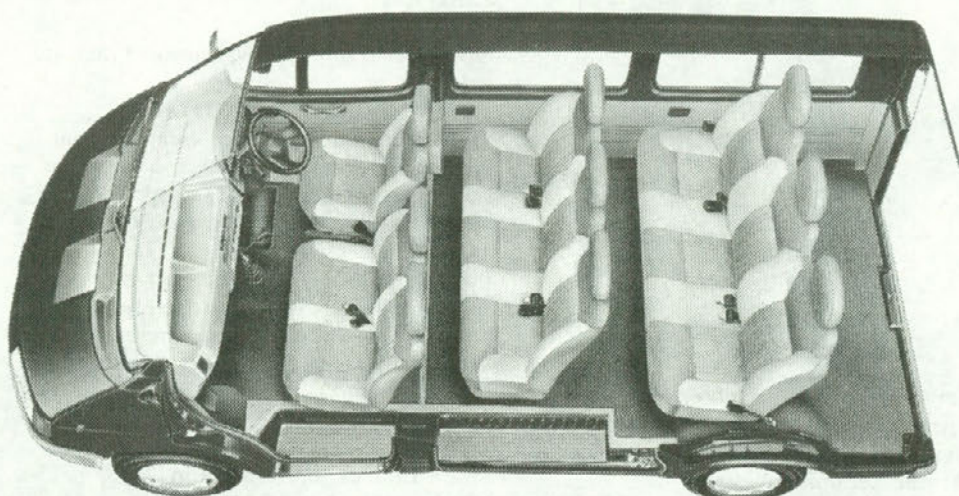
Z rastjo gospodarske moči krajevne skupnosti in delovne organizacije KIL se je krepil tudi materialni položaj industrijske gasilske zveze. Ne glede na boljše materialne pogoje za opravljanje osnovne dejavnosti so ostali gasilci še vedno tradicionalno najbolje organizirano društvu.

V tem dolgoletnem delovanju so se morali gasilci spoprijeti z mnogimi problemi in težavami, toda nikoli se niso ustrašili ne slabih časov ne velikih požarov. Le-teh na srečo ni bilo.

Natančnih podatkov o začetkih gasilstva pri nas nimamo, saj segajo v čas pred vojno. Morda je prav zapisano, da je bil prvi ustanovitelj Ivan Jakob iz Celja. Sodeloval je pri gašenju požara v strugarni pri okrogli peči, sedanja livarna.

Kako je prišlo do požara? Delavec pri peči je prehitro odprl kupolo okrogle peči, z namenom, da bi se izdelki hitreje sušili. Ker je pri tem vroči zrak pihal naravnost v les, se je ta od previsoke temperature vnel. Prišli naj bi gasilci, iz česar sklepa-





mo, da so bili morda že takrat organizirani v tovarni.

Za prvega uradnega ustanovitelja velja tovariš Ivan Janc. V našo delovno organizacijo je prišel leta 1940, delal je v strojni delavnici. Svojemu mojstru Ivanu Tepešu je povedal, da je prej služboval v Prebolu in da je bil tam član gasilske zveze. Tepeš je bil navdušen, zato je Janc prevzel pobudo za nastanek naše gasilske organizacije.

Že v začetku leta 1941 je bilo članov za celo četo. Gašenje požarov je takrat potekalo na zelo primitiven način. Imeli so nekaj ročnih črpalk, ki so jih postavili v vodo, na njih pa je bila pritrjena gumijasta cev profila cca 30 mm in dolžine 2 m. Leta 1943 so dobili črpalko Rosenbauer in nove ročne črpalke.

Naj preskočim naslednja leta in se ustavim pri letu 1976. Takrat je bila nabavljena nova modernejša črpalka Rosenbauer, ki jo imamo še danes. Približno v tistem času so gasilci dobili svoj gasilski kombi za prevoz črpalke in tudi za druge potrebe. Mimogrede povedano – gašenje v tovarni je sedaj urejeno na hidrantni sistem, razpeljan po vsej tovarni.

Iz podatkov je razvidno, da so dobili gasilci prve delovne obleke leta 1949, v istem obdobju pa tudi štiri paradne uniforme. Paradne uniforme za vse so kupili leta 1965 in še enkrat leta 1977. V vseh teh letih se je v zvezi izmenjalo mnogo članov, gasilskih funkcionarjev in strokovnih de-

lavcev. Predsedniki zveze so bili: Karel Kveder, Ferdan Foltyu, Hugo Klampfer, Anton Mlinarič, Franc Matek.

Tajniki: Ciril Hafner, Ivan Cokan, Stanko Zupanc, Jože Rus, Drago Jurički in Rudi Krk.

Strojniki: Franc Oblak, Alojz Janc, Marjan Haladea.

Verjetno jih je bilo še več, a žal ni dokumentacije.

Danes je naša gasilska zveza sestavljena takole:

predsednik: Karel Polšak, namestnik Anton Mlinarič

poveljnik: Jože Baloh, namestnik Janko Vrabec

tajnica: Majda Kotnik

strojnik: Darko Pinter, namestnik Zvone Rom

gasilci: Iztok Muhedinič, Matjaž Hlupič, Bojan Levovnik, Branko Feldin, Vlado Drakšič, Rajko Gomišek, Gregor Sirše, Edo Križnik, Slobodan Čičić, Dušan Neuhold.

Naša naloga je, da sestava ne spreminjamo, ampak ga le pomlajujemo. Želimo, da so vaje resne in pripravljenost maksimalna.

50-letnico delovanja gasilstva v naši tovarni bomo praznovali v septembru 1990. Zavedamo se, da gospodarska kriza ni primeren čas za praznovanja, toda gasilci ob tem dogodku ne bomo mogli biti tihi. Kako le, saj bomo na ta dan dobili nov gasilski avtomobil! Pot do njega ni bila lahka. Težko je bilo začeti. Odločili smo se za izvedbo nabiralne akcije. Obiskali smo delovne organizacije, privatne dejavnosti, krajevno skupnost, posamezne stanovanjske objekte, in – nikjer nismo našli na gluha ušesa.

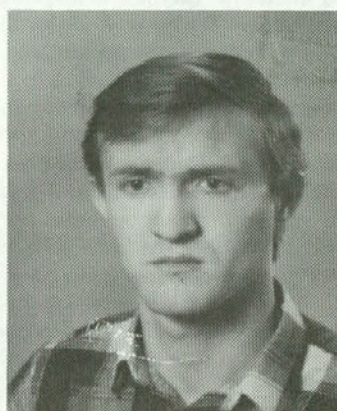
Hvala vsem, ki ste pomagali sofinancirati nakup novega avtomobila. Če vas zanima – to je avtomobil TRANSIT – FORD, kombi z devetimi sedeži. In cena: 272.000,00 din.

50-letni jubilej je vendarle priložnost, ko se lahko zahvalimo slehernemu članu društva in posameznikom, ki so se trudili za njegov obstoj.

Karel Polšak

Umrli člani kolektiva

ROMAN KROFLIČ



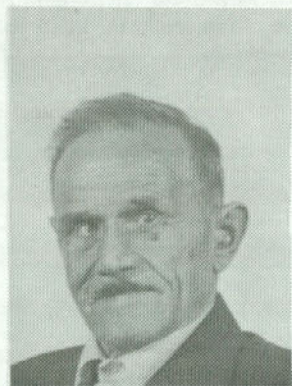
Pretreseni nad tragično novico smo se 26. 12. 1989 zbrali na griškem pokopališču, da pospremimo na zadnjo pot sodelavca in prijatelja Romana.

Ko smo v prednovoletnem vzdušju sedeli doma v krogu svojih družin, niti slutili nismo, da se je izteklo življenje sodelavca in prijatelja. Izteklo se je, ko je komaj začel ustvarjati temelje bodočnosti sebi in svoji družini.

A pota usode so skrivnostna in zapletena. V vseh nas se skrivajo misli ali bolečine, ki jih nosimo vedno s sabo in jih poznamo le sami. Zato bo Romanova odločitev za vse nas ostala večna skrivnost.

Roman se je rodil pred dobrimi 28. leti v družini libojskih keramikov, kot najmlajši od štirih otrok. Osnovno šolo je obiskoval v Žalcu. Takoj po končanem šolanju se je zaposlil in pričel skrbeti zase. Med libojske keramike je prišel leta 1980. Najprej v zunanjo skupino, kasneje pa je bil premeščen v oddelek prodorna peč. Spoznal je sodelavko Ano in si z njo ustvaril družino in dom. Roman je vestno opravljal svoje delo. Rad je pomagal sodelavcem, rad se je skupaj z njimi po delu poveselel in povedal kaj veselega. Bil je pošten in zanesljiv delavec in kot tak zelo priljubljen med sodelavci.

Takega bomo ohranili v trajnem spominu.



Dne 9. 3. 1990 smo v Žalcu pospremili na zadnjo pot najstarejšega upokojenca Keramične industrije Liboje, tovariša Mihaela Pota. Mihael Pot se je rodil leta 1903 na Dobrni v delavski družini kot tretji od šestih otrok.

Že v rani mladosti je kot večina njegovih vrstnikov moral poprijeti za delo. Prvo zaposlitev si je poiskal na Ljubečni pri kmetu in opekarju Svetcu, kjer je dolga leta s konjsko vprego razvažal opeko in opravljal razna druga dela. Kasneje si je našel podobno delo pri kmetu Štrikarju v Petrovčah. Tu je spoznal življenjsko družico Pepco, s katero sta se leta 1937 poročila. Svoj domek sta si ustvarila kot najemnika v Rušah v Savinjski dolini. V zakonu so se jima rodile tri hčere. Po zaposlitvi v Inštitutu v Žalcu, se je leta 1954 Mihael zaposlil v našem kolektivu. Opravljal je dela v glinokopu, delal v plavnici gline in razvažal glivno maso v strugarni.

Upokojil se je leta 1963.

Sodelavkam in sodelavcem, ki so delali z njim, je ostal v spominu kot vesten, skrben sodelavec, ki je skrbel za pravočasno dostavo mase v strugarni. Na delo je prihajal vedno tako zgodaj, da so imeli delavci pri stružnicah ob prihodu vse potrebno za delo. Bil je dobrodušen in pošten človek.

Tak bo ostal tudi v našem spominu.

KK



Keramična industrija Liboje se je pod njegovim 35-letnim vodstvom razvila v svetovno znano proizvajalko gospodinske in okrasne keramike.

Lepota narave, urejena okolica in bivalni prostori so mu vzbujali veliko zadovoljstvo. Temu slednjemu je v svoji dolgoletni delovni sredini posvečal posebno pozornost. Prepričan je bil, da je keramika izdelek, ki daje prostoru lepoto in domačnost. Bil je izjemen organizator dela, strokovnjak na področju gospodarjenja in tehnologije, poznavalec ekonomskih zakonitosti. Številne ekonomske, komercialne in finančne spremembe, ki jih je prinašal razgibani čas, je obvladoval z neutrudljivo vztrajnostjo in smelostjo.

Skrbel je za izobraževanje domačega kadra, za vključevanje mladih strokovnjakov v tehnologijo.

Odlikoval ga je poseben posluš za človeka – delavca, krajana.

Vedno je našel čas za razgovor, pa naj je šlo za osebne, družinske ali delovne težave. Stal je na strani delavca – ustvarjalca. Ni si prizadeval le za razvoj tovarne, ampak tudi za vsestranski napredek kraja. Bil je uspešen družbenopolitični delavec v kraju, kjer je živel, v Libojah, v občinskem in širšem merilu, o čemer pričajo krajevna, občinska, republiška in državna odlikovanja, priznanja in plakete.

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta, brata in strica

ROMANA KROFLIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanacem, kateri ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in ste sočustvovali z nami.

Posebna zahvala je pa namenjena vsem članom kolektiva Keramične industrije Liboje za njihove nesebično pomoč ob težkih trenutkih nenadomestljive izgube našega Romana.

Še enkrat vsem prisrčna hvala!

Sestra Ljubica, brata Miha in Ivi, ter Ana s hčerko Natašo

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame VAJDA Kristine, se iskreno zahvaljujem sodelavcem livarne za denarno pomoč.

Elza z družino

Zahvala

Sodelavcem oddelka loščilnica se zahvaljujem za denarno pomoč ob smrti dragega očeta.

Hermína Nemet

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta Poh Mihaela se zahvaljujem vsem ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti in mu darovali cvetje. Obenem zahvala tov. Križniku za poslovilne besede.

Žalujoči hčerki Stanka in Vera
z družinama

Zahvala

Ob izgubi drage mame Grešak Jožefe se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč sodelavkam in sodelavcem oddelka strugarna, obenem se zahvaljujem vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Punčec Antonija

V spomin

V SPOMIN

Vse, ki smo s Franjem Tilingerjem delali in ga poznali, je globoko prizadela kruta in neizprosna resnica, da je v sredo, 25. 7. 1990, njegovo življenje ugasnilo.

Bil je velik človek.

Kot sin številne in siromašne delavske družine je v sebi zgodaj izostril čut za gospodarsnot, skromnost in delavnost, istočasno pa se je razvijal v veliko napredno osebnost.

Zahvala

Ob smrti dragega moža se sodelavcem oddelka loščilnica iskreno zahvaljujem za darovano cvetje in denarno pomoč.

Karolina Pajk

Čestitke DPD Svobode Liboje ob 175-letnici DO KIL

Člani DPD Svobode Liboje se vedno veselimo trenutka, ko lahko delavcem kolektiva KIL izvedemo kulturni program in se tako vsaj delno odločimo za njihovo vsestransko pomoč. Zato smo bili povabila, da sodelujemo na praznovanju visokega jubileja KIL še posebno veseli.

Žal so se gospodarske razmere v tem času močno spremenile in v kolektivu so se odločili, da bi obletnico obšli bolj skromno oz. bi nanjo opozorili le v glasilu Keramik.

Zato izkoriščamo to priliko, da v imenu vseh sekcij in UO DPD Svobode Liboje izrečem iskrene čestitke ob 175-letnici vašega kolektiva in vam zaželim še veliko delovnih uspehov in nadaljnega dobrega sodelovanja med društvom in DO KIL.

Vse člane kolektiva pa vabim na prireditve v domu Svobode. Predvsem vas naj opozorim na tradicionalno revijo domačih ansamblov, ki bo predzadnji nedeljo v mesecu novembru! Vabljeni!

B. M.

V Zrečah tudi terme

Tisti, ki zahajate v RTC Rogla že dalj časa, ste lahko spremljali hiter razvoj tega centra, ki je postregel svojim obiskovalcem vsako leto z novo pridobitvijo. Letošnje leto se delavci UNIOR-ja veselijo posebno pomembne pridobitve. To je termalno zdravilišče, ki je zraslo v Zrečah ob hotelu Dobrava.

Na 6000 m² so zgradili prostore za hidro, elektro in termo terapijo. Glavne indikacije zdravilišča bodo stanja po poškodbah in operacijah gibal, degenerativne revmatične bolezni, psihonevrotske motnje s telesno simptomatiko in vnetne revmatske bolezni.

Poleg najsodobnejše opreme bodo v terapevtske namene uporabljali predvsem 34,5 stopinjsko zdravilno vodo in naravno zdravilno blato.

Skupno z RTC Rogla pa pridobivajo potrebno verifikacijo tudi za status klimatskega zdravilišča.

Za dnevne obiskovalce zdravilišča bo posebno zanimiv 800 m² velik zunanji bazen, ki bo obratoval preko celega leta.

Poleg velikega bazena je v zdraviliškem objektu še pokrit bazen, poseben bazen za terapevtske namene, savne, turška kopel, telovadnica, trim kabinet, itd.

Tudi na Rogli lahko letos pričakujemo pomembno novost. V izgradnji je namreč sistem za umetno zasneževanje s katerim bo možno zasnežiti okoli 80.000 m² smučišč.



Delo IO sindikata v letu 1990

Kljub temu, da si je sindikat zadal dokaj obširen plan dela, so se zaradi zaostrenih gospodarskih razmer pojavljali še dodatni problemi, ki jih je bilo potrebno sproti reševati.

Tako sta bili na pobudo sindikata sklicani dve razširjeni seji, z vsemi vodilnimi in vodstvenimi delavci, na temo "trenutni gospodarski položaj KIL in njena bodočnost". Žal pa te seje niso dosegle zaželenega efekta, saj se je razprava vrtela le v

krogu dosedanjih problemov, ni pa kazala smernic za v bodoče, kar je bil namen seje.

Bolj uspešni smo bili pri včlanjevanju v SSS, saj je pristopne izjave podpisalo cca 90 % delavcev.

Sodelovali smo pri obravnavi kolektivne pogodbe, dali svoja mnenja in jih posredovali RS kemične in negumarske industrije.

Vseskozi pa je bila glavna skrb sindikata, zagotoviti delavcu boljši in večji kos kruha.

Za izboljšanje likvidnostne situacije, je sindikat podprl predlog KO odbora za izvedbo solidarnostne akcije, kjer bi vsak delavec prispeval solidarnostno delo 1 dan in 30 % soudeležbo pri regresiranju malic in potnih stroškov.

Zavedamo se, da to ne bo rešilo vseh problemov, bo pa deloma oblažilo težko finančno situacijo podjetja.

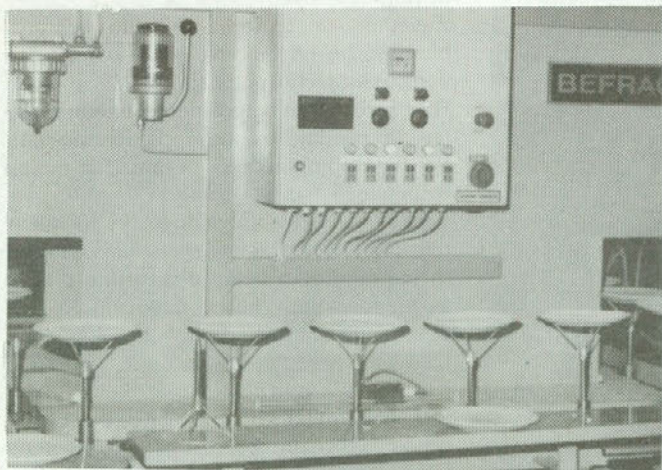
Bilo je izpeljanih tudi nekaj ugodnih akcijskih prodaj, trenutno pa iščemo najboljšega ponudnika za organiziran nakup oziromnice.

Težko je naštetati vse naloge, ki so bile v tem času realizirane, čeprav najvažnejše, to je, zagotoviti delavcu dostojno plačilo za njegovo delo, ne bo lahko doseči, čeprav bo to ena izmed glavnih nalog sindikata.

Ker bo naše praznovanje visokega jubileja bolj delovno kot praznično, naj ob tej priliki izkoristim priložnost, da v imenu IO sindikata čestitam vsem članom kolektiva ob 175-letnici podjetja in jim zaželim veliko delovnih in osebnih uspehov.

B. M.



[illegible]

ANGLESKI AVOMO- BIL			LJUBLJAN. BANKA	DOKTOR	
PRVA ŽENSKA		DEL - CLOVES.	JARIL0	1	
CARGO IVAN		Ljub.Zel ME IVAN TAVČAR			
NEGATIVNI ION			PRVA ERKA AZBUKE		
OTKA, MOTIKA PRI PLUGU			RADOLAN GOBEC		

OCTAR – izdelovalec kisa
RATKA – motika pri plugu, otka
ROVER – znamka angleških avtomobi-
lov (LAND)